

PARAULA I VIDA

Ha ressuscitat el Senyor i va davant nostre!

«**A**neu a dir als deixebles i a Pere que (el Senyor) anirà davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com ell us ho havia dit.»

(Mc 16,7)

Aquestes paraules de l'Evangeli de la Vetlla Pasqual ens donin pau, alegria i esperança.

Les necessitem molt.

En temps de confinament i de soledats, de pèrdues i incerteses, de crisi sanitària i social, tornem a escoltar el testimoni de l'àngel a les dones: Va davant nostre! El veurem!

És Pasqua! Crist ha ressuscitat i ens porta la joia de l'amor etern de Déu fet do de vida per l'Esperit Sant que se'ns ha infós en el baptisme. La Pasqua és la revelació de l'amor victoriós de Déu. Si volem aprendre l'amor i volem ser admesos a l'escola de l'autèntica estimació, entrem a la contemplació del Misteri Pasqual del Crist.

És l'amor el que venç en la Creu, quan tothom abandonaria i es lamentaria en el sofriment.

És l'amor el que manté viva l'esperança, en la soledat del sepulcre i en les solituds de la vida.

És l'amor el que sap veure i interpretar els signes de la presència real i misteriosa de l'Estimat, que viu per sempre!

Deixem que Ell vagi davant nostre, obrint-nos el camí. Anem a anunciar a tothom que Crist està viu i que la mort no ha vençut ni vencerà la humanitat, perquè Crist ens ha perdonat i ha obert la vida eterna a tots.

Contemplem i gaudim de la seva presència, ben real, perquè vivim les benaurances, com a Galilea, amb la fe primera, i amb l'impuls i la joia de l'amor primer.

Tot amor autèntic perdurarà. «L'amor no morirà mai!» Res no es perdre ni serà oblidat. Serem feliços i ens retrobarem amb els qui estimem. Si vivim com Ell, si estimem com Ell, viurem de veritat: una vida nova, fidel als manaments, perseverant en l'oració, sempre al servei atent dels qui pateixen i dels pobres, constructora de la civilització de l'amor.

A tots, fidels de la Diòcesi d'Urgell, amics i visitants, que ens renovi la Pau i l'Amor del Crist Ressuscitat.

Us desitjo Santa Pasqua de Resurrecció 2021!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

S'obren de nou les activitats de Catalunya Sacra

Catalunya Sacra ha presentat al públic les activitats organitzades per a l'any 2021, en una presentació oberta a través del seu canal YouTube, i realitzada des del Cor dels Canonges de la Catedral de Sant Pere de Vic, en la que van participar Mons. Francesc Pardo, Bisbe de Girona i President de Catalunya Sacra, i Esther Solé, Historiadora d'Art. S'hi va posar en relleu l'actuació que l'Església està duent a terme per conservar i obrir al públic el patrimoni cultural.

Els deu bisbats amb seu a Catalunya, entre ells el d'Urgell, proposen una quarantena de visites, conferències i tallers vinculats al patrimoni cultural de l'Església catòlica a Catalunya. La Catedral de Santa Maria està entre les visites programades.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tenir o no tenir

Crec en un Déu... Quantes vegades hem pronunciat la paraula *crec* al llarg de la nostra història com a creients? Cada vegada que la repetim en començar la nostra professió de fe cal que ens assegurem que la pronunciem, perquè sovint caiem en la inèrcia d'afegir-nos a la proclamació un cop començada. És imprescindible que cadascú la diguem amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament.

Dir *crec* és expressar amb llibertat que tenim fe. Això és l'acte important, dir que jo tinc fe. Després hi afegirem els matisos que concreten la fe que tinc. Però, de fe, o se'n té o no se'n té. És un acte molt simple. Tenir fe és mantenir en el cor el sentiment total de viure acompanyat per aquest Déu, no estic sol fent el camí per la vida. Compto amb Aquell que em fa participar de la seva mateixa existència i em fa arribar l'amor immens amb el qual m'estima. Un amor únic i singular que només és

per a mi. Cadascú rep de part de Déu el seu amor particular.

Tenir fe és senzillament mantenir la fonda experiència que soc perquè Déu és i que sense Ell jo no seria. Tenir fe és simplement acceptar amb humilitat que no em pertanyo, que soc de Déu, que visc per Ell i per a Ell. Per això, tenir fe és reconèixer que hi ha Algú a qui li interesso més que fins i tot jo mateix. Que hi ha Algú que m'estima més del que jo m'estimo. Tenir fe és acceptar la invitació per ocupar el lloc que Algú m'ha

preparat on Ell és perquè també jo estigui amb Ell. Tenir fe és deixar que aquest Algú em regali el que jo no em puc aconseguir: em vol fer el regal de la Vida Eterna.

Només cal una única paraula per tenir fe, dir sí a Déu. La Mare i Mestra de la fe, Maria, la va saber tenir a punt en els llavis quan Déu li va fer saber la seva voluntat i li va encarregar la seva missió. Maria va creure.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

¡Ha resucitado el Señor y va por delante de nosotros!

«*d a decir a sus discípulos y a Pedro: El (Señor) va por delante de vosotros a Galilea. Allí lo veréis, como os dijo» (Mc 16,7).*

Estas palabras del Evangelio de la Vigilia Pascual nos den paz, alegría y esperanza.

Las necesitamos mucho.

En tiempos de confinamiento y de soledades, de pérdidas e incertidumbres, de crisis sanitaria y social,

volvamos a escuchar el testimonio del ángel a las mujeres:

¡Va por delante de nosotros! ¡Lo veremos!

¡Es Pascua! Cristo ha resucitado y nos trae la alegría del amor eterno de Dios hecho don de vida por el Espíritu Santo que se nos ha dado en el bautismo.

La Pascua es la revelación del amor victorioso de Dios.

Si queremos aprender el amor y queremos ser admitidos en la escuela del amor auténtico, entremos en la contemplación del Misterio Pascual de Cristo.

Es el amor el que vence en la Cruz, cuando todo el mundo abandonaría y se lamentaría en el sufrimiento.

Es el amor lo que mantiene viva la esperanza, en la soledad del sepulcro y en las soledades de la vida.

Es el amor el que sabe ver e interpretar los signos de la presencia real y misteriosa del Amado, que vive para siempre.

Dejemos que Él vaya por delante de nosotros, abriéndonos el camino.

Vayamos a anunciar a todos que Cristo está vivo y que la muerte no ha vencido ni vencerá a la humanidad, porque Cristo nos ha perdonado y ha abierto la vida eterna a todos.

Contemplemos y disfrutemos de su presencia, bien real,

porque vivimos las bienaventuranzas, como en Galilea,

con la fe primera, y con el impulso y el gozo del amor primero.

Todo amor verdadero perdurará.

«*¡El amor no morirá jamás!*»

Nada se perderá ni será olvidado.

Seremos felices y nos reencontraremos con los que amamos.

Si vivimos como Él, si amamos como Él, viviremos de verdad:

una vida nueva, fiel a los mandamientos, perseverante en la oración,

siempre al servicio atento de los que sufren y de los pobres,

constructora de la civilización del amor.

A todos, fieles de la Diócesis de Urgell, amigos y visitantes,

que nos renueve la Paz y el Amor de Cristo Resucitado.

¡Os deseo Santa Pascua de Resurrección 2021!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Solemnitat de Sant Josep

El dia 19 de març, Solemnitat de Sant Josep, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va presidir la solemnitat a la Llar de Sant Josep de les Germanetes dels Ancians Desemparats que el tenen com a Sant Protector de la Congregació. Estava acompanyat pel Vicari general i Rector Mn. Ignasi Navarri i per Mn. David Codina.

L'Arquebisbe va recordar com el beat Papa Pius IX l'any 1871, ara fa 150 anys, va declarar Sant Josep Patró de l'Església Universal, i com el Papa Francesc a través de la carta apostòlica *Patris corde — Amb cor de pare*— va voler que se celebrés un any dedicat a la figura de Sant Josep per tal que que creixi l'amor a aquest gran sant, i així ésser impulsats a implorar-ne la intercessió i a imitar-ne les virtuts. També destacà com en aquell dia, quan es complia el 5è aniversari de la publicació de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia* del Papa Francesc sobre la bellesa i l'alegria de l'amor familiar, s'inaugurava un Any «*Família Amoris Laetitia*» per tal de valorar i subratllar el paper de la família com a nucli bàsic de la

societat, tenint com a exemple la Sagrada Família de Natzarèt, de Josep, Maria i Jesús.

Mons. Vives animà els residents de la Llar a saber-se encomanar a la figura de Sant Josep, el gran custodi, que no parla a l'Evangelí però que sempre està present acompanyant amb la seva paternitat el Fill Déu i educant-lo i donant-li el rol de virilitat que l'ajudarà a créixer. Exhortà a les religioses, treballadors i residents a ser custodis els uns dels altres per tal de ser una veritable Llar, Casa, que té a Sant Josep com a protector i defensor. Finalment, recordà com Sant Josep és el patró de la bona mort a qui ens hem d'encomanar perquè ens ajudi en el moment del nostre traspàs amb abandó a les mans de Déu i vivint en la seva gràcia, sense por.

També a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell va tenir lloc una Eucaristia solemne en la festa de Sant Josep que fou presidida pel Rector de la Parròquia Mn. Ignasi Navarri i on hi van participar altres preveres de la ciutat. I a moltes esglésies de la Diòcesi es va fer un esforç perquè els fidels poguessin participar amb fruit de la solemnitat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

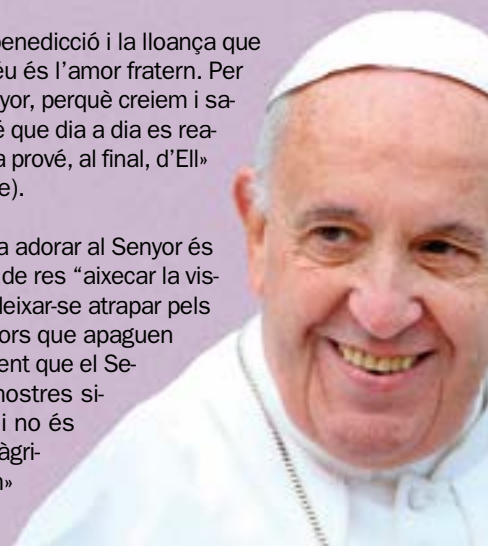

@Pontifex: «L'oració d'acció de gràcies neix de reconèixer que hem estat pensats abans que aprenguéssim a pensar; hem estat estimats abans que aprenguéssim a estimar. Si mirem la vida així, llavors el "gràcies" es converteix en el fil conductor de les nostres jornades» (30 de desembre).

@Pontifex: «Donem gràcies a Déu per les coses bones que han succeït en el temps de la pandèmia: per tantes persones que, sense fer soroll, han tractat de fer que el pes de la prova resultés més suportable» (31 de desembre).

@Pontifex: «La benedicció i la lloança que més agrada a Déu és l'amor fratern. Per això lloem al Senyor, perquè creiem i sabem que tot el bé que dia a dia es realitza sobre la terra prové, al final, d'Ell» (31 de desembre).

@Pontifex: «Per a adorar al Senyor és necessari abans de res "aixecar la vista", és a dir, no deixar-se atrapar pels fantasmes interiors que apaguen l'esperança, sabent que el Senyor coneix les nostres situacions difícils i no és indiferent a les llàgrimes que vèsem» (6 de gener).

Càritas agraeix la solidaritat en aquest darrer any

Càritas ha volgut agrair, amb un missatge obert al públic, el suport que ha rebut l'entitat i que ha permès ajudar a moltes famílies a través de tres prioritats: mantenir el suport a les famílies amb les quals ja s'estava treballant, i la situació de les quals s'ha agreujat amb aquesta crisi; acompanyar les famílies que estan acudint per primera vegada a causa de la precarietat sobrevinguda davant d'aquesta realitat, i adaptar l'acció de voluntaris i contractats a la nova situació imposada pel distanciament social per garantir l'acompanyament a les persones que demanen el suport de Càritas.

En xifres globals, Càritas Espanyola ha invertit 41.163.068 euros en ajudes directes, que han permès a les famílies que acompanyem a cobrir en part necessitats tan bàsiques com l'alimentació, la higiene, les despeses d'habitatge o de subministraments.

També s'han invertit 991.963 euros en material sanitari i de protecció, tant per a les famílies ateses com per al nostre personal i els centres i dispositius d'atenció directa; 1.014.634 euros per a la contractació de personal de reforç per a aquells projectes que

s'han vist desbordats; i, finalment, 3.307.160 euros per fer suport a la infància i per tal de respondre a les necessitats especials de famílies amb nens, nenes i adolescents.

Ha estat la conjunció dels esforços de particulars, d'empreses i institucions la que ha permès recaptar els fons per treballar i ajudar.

En aquest sentit, Càritas d'Urgell i l'entitat "Fundació la Caixa", van signar un conveni de col·laboració el 8 de març, de tal manera que la Fundació ha fet donació de 20.000 euros a Càritas que seran destinats a ajuts per a famílies vulnerables o en situació de pobresa a Balaguer, La Seu d'Urgell, Puigcerdà, Tremp i Vielha.

A Càritas d'Urgell s'han donat ajudes directes a les famílies en el darrer any per un import de 284.809,13 euros, entre les poblacions de Balaguer, La Seu d'Urgell, Puigcerdà, Tremp, Vielha i en d'altres poblacions de la diòcesi. S'han beneficiat de l'ajut 769 famílies.

PASSIÓ I RESURRECCIÓ

II. La resurrecció de Jesús

Joan entén la resurrecció com «el retorn» de Jesús als seus per comunicar-los-hi la Vida de l'Esperit. Aporto uns pensaments de cadascuna de les escenes de la resurrecció a Jn 20.

El primer dia de la setmana (Jn 20,1-2)

La matinada del diumenge, Maria Magdalena va al sepulcre quan «encara era fosc». Per a ella, no havia sortit el sol de la resurrecció.

La cursa al sepulcre (Jn 20,3-10)

Alertats per la Magdalena, Pere i l'altre deixeble corren al sepulcre. Pere, que era el primer entre els apòstols, no havia entès la creu. L'altre deixeble és l'únic deixeble que ha estat testimoni de la mort de Jesús. Arriba primer al sepulcre: «ho veié i cregué».

Conclusió de l'escena; només la mort pot fer-nos veure Jesús en la seva nova dimensió. Només qui primer accepta el seu camí de renúncia i d'entrega pot compartir l'experiència del ressuscitat.

«Ves a dir als meus germans» (Jn 20,11-18)

Maria no està preparada per a l'encontre amb el ressuscitat. El buscava com abans, un cadàver. Però ara cal descobrir-lo amb els ulls de la fe. Jesús surt a trobar Maria, la crida pel seu nom i li confia una missió: fer d'apòstol dels seus germans. El seu testimoni: «he vist el Senyor». Expressió característica de la nova fe dels deixebles. I ja res se'ns dirà d'ella.

«La pau sigui amb vosaltres» (Jn 20,19-23)

Les aparicions de Jesús ressuscitat tenen el punt culminant la tarda del diumenge en presentar-se Jesús enmig del grup dels deixebles.

Els estan tancats a casa per por. Una comunitat tancada és una comunitat morta.

I enmig d'ells entra Jesús. La força del ressuscitat supera totes les barreres. La seva salutació ja és un projecte de vida: «pau a vosaltres». La pau de la vida ha de superar la pau dels morts.

«Com el Pare m'ha enviat a mi, jo us envio a vosaltres». Jesús està fundant la nova comunitat, perquè continui la seva obra. Per això Jesús «alenà damunt d'ells» i els atorgà el do de l'Esperit. Aquell fou el primer dia de la setmana, el dia en que neix el nou poble de Déu.

«Feliços els qui creuran sense haver vist» (Jn 20,24-29)

És una escena exemplar. Tomàs representa tots els qui estan fora de la comunitat, es nega a creure i llança un repte de tall positivista o racionalista. Tomàs som cadascú de nosaltres.

La creu no acceptada li impedeix reconèixer Jesús. Jesús el convida a apropar-se al misteri de la creu —li mostra les ferides—. Una vegada més s'afirma que, qui vulgui arribar a la vida, ha de passar la frontera de la mort. L'evidència era tan gran que li surt la confessió de fe: «Senyor meu i Déu meu.»

La novetat és la resposta de Jesús: «Feliços els qui creuran sense haver vist». És a dir: tu ets feliç però la mateixa felicitat han de tenir tots els qui creuran pel vostre testimoni.

Santa Pasqua de Resurrecció.

Mn. Ramon Sàries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. □ **Dilluns dins de l'octava de Pasqua** [Fets 2, 14,22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prevere dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, verge i màrtir; santa Maria-Crescència Höss, verge franciscana.

6. □ **Dimarts dins de l'octava de Pasqua** [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. □ **Dimecres dins de l'octava de Pasqua** [Fets 3, 1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ **Dijous dins de l'octava de Pasqua** [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. □ **Divendres dins de l'octava de Pasqua** [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Santa Maria de

Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ **Dissabte dins de l'octava de Pasqua** [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. □ **Diumenge vinent**, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia [Fets 4,32-35 / Sl 117 / 1Jo 5,1-6 / Jo 20,19-31]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (B)

COMENTARI

«Busqueu
el crucificat.
Ha ressuscitat,
no hi és aquí»

Al-leluia, Crist ha ressuscitat. Veritablement Crist ha ressuscitat tal com se saluden els ortodoxos. Aquesta és la gran notícia, no solament d'avui o d'aquesta setmana sinó de tot l'any i de tota la nostra vida. Som cristians perquè creiem en Crist ressuscitat. És la gran proclama de Pere: *Déu el ressuscità el tercer dia... tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.* Per això la festa d'avui s'eixampla tota la setmana i tota la cinquantena pasqual; i tots els diumenges celebrem la victòria del Crucificat sobre la mort i el pecat.

Aquesta és també la gran notícia de l'evangeli: *ell [el jove vestit de blanc] els diu: No tingueu por. Busqueu Jesús de Nazaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és aquí.* El crucificat ja no és al sepulcre: Ha vençut la mateixa mort i per tant no se l'ha de buscar en el lloc dels morts. Ell és el Vivent per excel·lència. Per això convoca els seus deixebles: *Aneu a dir als deixebles i a Pere que anirà davant vostre a Galilea: allà el veureu, tal com ell us ho havia dit.* S'han complert les paraules dels profetes. Jesús ja havia anunciat que la mort només era un pas de cara a la resurrecció tot i que els apòstols i els altres deixebles no van acabar d'entendre això de la resurrecció. Per això les dones seguidors de Jesús van anar a ungir el cos de Jesús, pensant en un cadàver. Tampoc elles no esperaven la resurrecció. Però Crist ha vençut definitivament la mort. Aquest és un fet real que ens omple d'alegria. Per això diu: *No tingueu por!*

Tot això suposa un canvi radical en la nostra vida: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Per baptisme nosaltres també vam ressuscitar. Vosaltres vau morir i la vostra vida està amagada amb el Crist; per això no podem viure com si encara estiguéssim lligats als valors, a les preocupacions d'aquesta terra, als interessos d'aquest món. Ressuscitats visquem com a ressuscitats!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.